

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Dionysii Carthvsiani, luculenta iuxta ac compendiaria
in Acta apostolorum exegesis siue commentaria**

Dionysius <Cartusianus>

Coloniæ, 1532

VD16 D 1926

Declaratio 22 ca viri f[rat]res & p[at]res art 22

urn:nbn:de:hbz:466:1-38702

IN ACTA APOS: EXEG.

præcepta vero ceremonialia quoniam figuratiua erat
Christi & mysteriorum ipsius ac cultus noui testamen-
ti, in noua lege non obligant, nec Euangelio diuulga-
to fuerant obseruanda. Nam veritate veniente ac pate-
facta cessat figura. & si adhuc obseruarentur, hoc esset
ipso facto asserere Christum nondum venisse. Præcep-
ta demum iudicialia non erant sic figuratiua, siccirco in
lege noua possent seruari, si ab aliquo cuius est leges co-
dere instituerentur.

Expositio capituli vicesimi secundi.
Viri fratres & patres.

Articulus vicesimus secundus.

Viri fratres & patres audite nunc, quam ad vos
reddo rationem. Cum audissent autem quia he-
brealingua loqueretur, magis præstiterunt si-
lentium. Et dixit. Ego quidem sum vir iudeus natus in
Tharso Ciliciæ, nutritus autem in ciuitate ista secus pe-
des Gamalielis eruditus iuxta veritatē paternæ legis. I.
.i. legis Moysi, quam pater meus & prædecessores mei
seruauerunt. porro secundum Bedam, parentes pauli
de oppido quodam Galilææ fuerunt, quo a Romanis
capto per dispersionem venerunt & habitauerunt Thar-
sum Ciliciæ, Filium autem suum paulum miserunt Hi
erusalem ob studia legis. Qui a Gamalièle viro do-
ctissimo ibidem instructus est. & æmulator legis sicut
vos omnes hodie. sicut, notat hic similitudinem aliquę
lem non totalem, imo nec magnam. Siquidem ante con-
uercionem suam paulus duxit psequeretur credentes in
Christum, habuit æmulationem zelumq; legis indiscre-
tum & excecatum, sicut & isti infideles iudei, sed quan-
do hæc dixit, æmulator fuit legis secundum spiritalem
ipsius intelligentiam, non secundum literam occidentem, iux-
ta quam isti æmularunt eam, qui hanc viam, scilicet
euangelicam fidem ac legem, psequeutus sum usq; ad
mortem. q; me procurante occisi fuerunt pro
fide hac, q;rum Stephanus fuit unus alligas & tradens
in custodiā. I.i. in carcerem viros ac mulieres, sicut

princeps sacerdotum testimonium reddit mihi. Factū
est autem appropinquate me Damasco, media die subī
to de cælo circumfusit me lux copiosa, & decidens in
terram, audiui vocem dicentem mihi. Saule Saule, quid
me psequeris? &c. Ista capitulo .9. exposita sunt & de-
scripta. Et qui mecum erant, lumen quidem viderūt,
vocem autem eius qui loquebatur mecum, non audie-
runt. Vnde quod .9. capitulo ait paulus, vocem qdem
audientes expositum ē ibi de voce pauli, non Christi,
Beda ramen hoc loco innuit vtruncq; de voce Christi in
telligentum, ita quod sonū confusum audierunt. Ideo
supra dixit paulus. Vocem quidem audientes, non autē
vocis seu verborum distinctionem. Est q; simile de vo-
ce quæ Ioannis .12. legitur facta. Cum enim Christus
dixisset, pater clarifica filium tuum, venit vox dicens
Et clarificauit, & iterum clarificabo. Cuius sonum qdā
confuse audientes, dixerunt, tonitruū factum esse. Alij
qui distinctius perceperunt, dixerunt quod verum est.
Angel⁹ ei loquitus est. Et cum non viderem p̄ clari-
tate luminis illius, sicut q̄ soli intendit, impedit in visu
alterius rei ad manus deductus veni Damascum. Ana-
nias autem, &c, dixit mihi. Deus patrum nostrorum p̄-
ordinavit te, ut agnosceres voluntatem eius. Quia vult
homines fidem Christi suscipere & videres iustum. Id
est, Christum inspiceres siue cognosceres, quando ap-
paruit tibi in via, & maxime infra triduum, quo in Da-
masco cœcus fuisti, non comedens neque bibens. Tunc
enim raptus fuit ad tertium cælum & audires vocem
ex ore eius, quia testis eris illius ad omnes homines eo-
rum quæ vidisti & audisti, &c. Factum est autem re-
uertenti mihi in Hierusalem & oranti in templo, fieri
me in stupore mentis. I.e. extasim quandam incidere p̄
eleuatione mentis in deum, sicut in propheticis visioni-
bus fit alienatio a sensu exteriori. Istud contigit paulo
cum a Damasco redisset in Hierusalem, de quo reditu dī
& cum est supra. & videre illum. scilicet Christū & di-
centem mihi. Visio ista fuit in spiritu, & imaginaria
erat, angelico famulatu exhibita, sicut & illa quam si-

Q. 9

IN ACTA APOS. EXEG.

Apoc. I.

bi in Apocalypsi factam describit sanctus Ioannes. L Fe
stina & exi cito de Hierusalem, quoniam non recipi-
ent habitatores eius L testimonium tuum de me. Et
dixi. Domine ipsi sciunt, quia ego eram concludens in
carcerem & cedens per manus aliorum L per synago-
gas eos qui credebat in te. Et cum funderetur sanguis
Stephani, ego astabam L quasi dicat. Ista possunt eis suffi-
cere ad credendum, quod non nisi a deo cōuersus et mis-
sus sum. L Et dixit Christus L ad me. Vade quoniam ego
ad nationes longe, mittam te. Audiebant autem iudei
Leum L scilicet paulum L usque ad hoc verbum L cum filie-
tio, quo auditio impatientia superata, eo quod diceret se
diuinitus missum ad gentilium conuersionem, reproba-
tis obstinatis & derelictis ipsis iudaeis gentiles ve-
luti canes spernebant L & leuauerunt vocem dicentes.
Feruor & impetus animi, facit in magnâ prorumpere
vocem, nam causa aucta, augetur effectus. L Tolle o-
tribune L de terra L id est, de hominum communione
Leiusmodi L deceptorem. L Non enim phas est eum vi-
uere L Ipsi incorrigibiles verba pauli verificauerunt, q-
bus iam dixit fibi a Christo prænunciatum, quod testi-
monium suum nequaquam reciperent. L Vociferan-
ibus autem eis, & proïcientibus vestimenta sua, & pul-
uerem iactantibus in aerem L p quæ omnia animorum
suorum turbulentiam & furorem monstrarunt L iussit
tribunus induci eum in castra L videlicet in turrem, de q-
pcedenti capitulo dictum est L & flagellis cedi & tor-
queri eum, ut scirent propter quā causam sic acclamarēt
ei. L Suspicabatur enim tribunus, quod non nisi ob gra-
uem excessum, tam impetuose contra paulum moueren-
tur L Et cum astrinxisset eum loris L seu funibus, vel ca-
tenis L dixit astanti sibi Centurioni paulus. Si hominem
Romanum L ut pote ciuem urbis illius L indemnatum
.1. de nullo excessu, scdm pcessum & ordinem iuris con-
uictum L licet vobis flagellare. L Quasi dicat, ne q. Ma-
gnis em priuilegiis gaudebant vbiq; ciues Romani, in
ter q; vnum fuit, ne ante iudicariam culpe ostensionem
aliqua poena afficeret. L Quo audito centurio accessit

Actu. 7.

ad tribunū dicens. Quid aucturus es? ¶ Quasi dicat. Magno te exposuisti piculo, qm̄ Romani Imperatoris incides irā, si quæ egisti pce pit. ¶ Hic enim hō ciuis Romanus est. Accedens autem tribunus dixit. Dic mihi, si ciuis Romanus es? At ille dixit. Etiam. R̄edit tribunus. Ego multa summa. pecunię. ciuitatem hanc assequitur sum. ¶ i. cum magna eam emi pecunia. ¶ Et ait Paulus. Ego autem & natus sum. Non quod Paul⁹ natus sit Romæ, sed quia pater eius Legatis Romanorum honorifice obuiavit, tam reuerenter se & sua eis exhibuit, quod ciuitatem hāc sibi largiti sunt, pro ipso & pro filiis suis antequam Paulus esset natus. Idque diuina factum est ordinatione pro commodo Pauli, q̄ hanc ciuitatem allegauit, non quod pro Christo pati & mori paratus non fuerit, sed quia humana industria potuit ut vti ad excutiendum se de hostium manibus, vt amplius fructificaret in mundo. ¶ Protinus ergo discesserunt ab illo, qui cum erant torturi. Tribunus quoque timuit postquam resciuit. i. vere cognouit, inquisitione diligentiore peracta. ¶ quia ciuis Romanus esset, & quia ligasset eum. Itimens de hoc apud Romanos accuari. ¶ postera autem die volens scire diligentius, qua ex causa accusaretur a Iudeis, soluit eum, & iussit sacerdotes conuenire, & omne consilium Iudeorū, & p̄ducentes Paulum, statuit inter illos.

¶ Elucidatio capituli. XXIII. Intendens autem in concilium Paulus.

Articulus vicesimus tertius.

Intendens autem in concilium paulus. i. Iudeorū principes consulesque aspiciens. Viri fratres ego omni conscientia bona conuersatus sum antedictum, vsq; in hodiernum diem. ¶ Conscientia scđm Thomam non potentiam aut habitum nominat, sed actum, Sicq; in uno hoīe est cōscientia vna in gñc, sed multæ in specie, secundum quod homo in variis actibus virtuosis, diuersas in eis conscientias habet bonas.